JUCĂTORI ȘI ANTRENORI ÎN PRAGUL UNEI NOI ACTIVITĂȚI

Dă ani și ani, pe pieptul și-n inima sa scrie numai „Dinamo"

Va realiza NICUȘOR retușul necesar la DINAMO București?

În lumea antrenorilor de fotbal, **Nicușor** reprezintă, aproape, un tip singular. La ceilalți, cei mulți, ca să ajungi la miezul caracteristic, trebuie să dai la o parte învelișuri rutiniere de logoree, gesturi de paradă sau poză adecvată. **Nicușor** nu acceptă poleiala și subtilitatea sinuoasă. El se dezvăluie dintr-odată, modest, tacitum, sobru, încăpățînat, timid și grav. Scurt, oacheș și cu calviție prematură, nu se poate lăuda cu avantajele unei aparații impunătoare. Duce în spate 20 de ani de fotbal închinați acelуiași club **(Dinamo)** și marele public deceptionat poate să refuze uniformal de a-și anina faldurile vedetei, convins însă ușor de talentul și seriozitatea sa, l-a adoptat patern și definitiv cu diminutivul numelui său, de la **Nicolae, Nicușor.** A fost, poate, acest botez și un transfer de gingășie pentru un copil al său, inexplicabil de interiorizat și de matur.

Nicușor a fost instalat de curînd în fotoliul antrenorului principal al clubului **Dinamo București** unde fințase de vreme ca antrenor secund, și pe care îl părăsise cu doi ani în urmă.

— **Ce v-a determinat să primiți oferta ?**, îl abordăm pe proaspătul antrenor al echipei bucureștene „Dinamo, la altitudinea de 1000 metri a **Predealului.** Băieții erau cu un etaj mai jos al vilei, dispuși în semicerc în jurul unui televizor. Știam că nu iubește publicitatea, dar m-am prefăcut că nu-i observ nici privirea evocatoare, nici țigara ce deseria volte frinte de o ușoară iritare, pînă la scrumieră.

— Dorința de a lucra cu un lot valoros și necesitatea de a mă alătura statornic familiei care locuiește în Capitală.

— **Acum doi ani cînd ați plecat la Bacău, în eventualitatea invitației de astăzi, ați fi acceptat-o ?**

— Nu știu, poate că atunci aș fi ezitat, poate că m-ar fi copleșit responsabilitatea de a da socoteală de desnicitate, așa cum este **Dinamo București.**

— **Ce v-a impresionat cel mai puternic la primul contact cu noua echipă ?**

— Calitățile jucătorilor îmi erau cunoscute. Capacitatea lor slabă însă de sacrificiu, rezistența redusă la tentații omenești, dar periculoase, chiar dacă le bănuiam, au devenit certitudini. Tocmai aici va trebui s-o luăm de la capăt. Am vorbit cu fiecare în parte și cu toți laolaltă. Am descoperit receptivitate și bunăvoință. Am culeș promisiuni, sper să culeg mai tîrziu și roadele concretizării lor. Mă așteaptă pe acest plan, să-i spunem psihologic, o muncă intensă, dispersată în cel puțin 11 elemente, înfrumusețată probabil de realizări.

— **Cine vă preocupă totuși cel mai mult ?**

— **Coman**, acest uriaș cu suflet de copil. Mi s-a plins că la **Dinamo București a fost** înțeles mai puțin decît în altă parte. Cere o perioadă de timp pentru o transformare treptată în bine. I-o voi acorda, cu condiția unui progres, fie el și lent, dar cert. Nu pot pretinde mutații de mentalități într-o singură zi. Aș fi absurd.

— **Angajarea dv. a fost condiționată ?**

— Nu. Dar potențele lotului reclamă performanța maximă atît în campionat cît și în randamentul la pa națională. Paralelismul este efect posibil. Necesită doar îngrășăminte suplimentare. Satisfacțiile sportive însă, le-am explicat băieților, îi compensa cu vîrf și îndesat.

Dar se aude o bătaie în ușă. Ca mai mereu, lupul de care vorbește este dincolo de ea. Intră **Coman** întinde lui **Nicușor** un baton de colată. Antrenorul îmi pare contrariat.

— Pariul, explică **Coman,** și rapid. Eu nu înțeleg nimic.

— Dimineață, la Bușteni, exp **Nicușor, Coman** m-a provocat la pariu. Susținea că din cinci lovi de la 11 metri, nu-i marchez mai mult de două. Și a pierdut. Mine însă, mă voi strădui să-i dau ciocolata înapoi.

Acuma am înțeles. Nu era vo de 4 lei, era vorba de cu totul alte Antrenorul **Nicușor** premedita derea unui pariu, pentru a cîm în conștiința portarului său, derea în marile sale posibilități credirea că poate apăra pînă și turile de penalti, încrederea că pînă și imposibilul.

Cu tact și pasiune, **Nicușor** angajat la opera de retușare a **Dinamo București.** A pornit se după cum îi e felul, ca o furnică, sigur, metodic, harnic. A început începutul: cu numărul 1, **Coman.**

Ion CUPEN

Procesul de conștiință al lui Deleanu

Interesul pentru fotbal nu s-a stins nici măcar în această pauză competițională. Din lumea de beton și larbă a stadioanelor, el s-a mutat în coloanele presei, atentă și avidă de informație la prezumtivele schimbări în structura viitoare a echipelor. Așadar, la ordinea zilei transferările de jucători. Banale sau spectaculoase, false sau reale, știrile respective mențin încă în alarmă curioztatea legitimă a suporterilor de fotbal. Transferul lui **Deleanu** face parte din categoria acelora importante și certe.

— **De ce la Dinamo, Deleanu, și de ce în acest sezon anume ?**

— Pentru că **Dinamo** activează în **București** unde familia mă așteptă de mult ca să se reintregească. Neapărat cu acest, pentru că a coincis cu finalizarea studiilor universitare.

— **Bine, dar Dinamo București nu este singura echipă a Capitalei...**

— Dacă aș fi fost un jucător cotat mai slab aș fi acceptat transferul la orice echipă bucureșteană fie ca și de Divizia B, fiindcă oricum, trebuia să mă întorc acasă. Altfel stînd lucrurile, am avut de ales între cele două cluburi care m-au solicitat : **Dinamo** și **Steaua.**

— **Motivul preferinței ?**

— Mai multe: am vrut să fiu onest, căci **Dinamo** a fost prima echipă căreia îi promisesem și conta pe mine. Cred că în subconștient a mai fost

și o chestiune de orgoliu : cînd am plecat la **Iași** fusesem junior la **Steaua,** o echipă care n-a făcut nici un efort să mă oprească pentru titularizare în prima echipă. Cu excepția antrenorului **Catană,** toată lumea mă ignora.

Un moment de tăcere, mai căutam o întrebare. Și tot Deleanu :

— Întrebați-mă dacă am ezitat totuși să semnez pentru noua mea echipă.

— **Te întreb.**

— M-am frămîntat puțin. Eu îi cunoșteam pe cei de la **Dinamo,** de la echipa națională și din relațiile obișnuite între jucători. Mulți mi s-au părut distanți, iritabili și libertini. Dar motivele transferării au fost mai puternice și au învins. Ulterior, am constatat că am de-a face cu oameni cu fond bun și cu rezerve mari de sensibilitate. S-ar putea ca și venirea lui **Nea Nae** (n.n.-antrenorul **Nicușor**) să fi determinat o schimbare fericită.

— **Ai păși totuși în acest transfer pe un tărîm inedit pentru dumneata. Ai emoții ?**

— Nu. Fotbalul este același pretutindeni. Dacă vreți am emoții, genul de emoții sportive care sînt persistente și inerente la locul de activitate. La **Iași** de pildă, șapte ani de zile am trăit emoțiile retrogradării, aici mă așteaptă emoțiile locului prim la care desigur se năzuiește.

— Aș vrea să transmit celor din Iași toată gratitudinea pentru tot ce a însemnat orașul și clubul în viața mea. Aș fi mîhnit dacă ieșenii n-ar înțelege cumva ratiunea transferului meu. Aștept prima deplasare la **Iași** cu sentimentul că voi revedea un prieten drag și unic. Primul meu prieten adevărat.

I. C.

Emoționanta destăinuire a antrenorului Valeriu NEAGU despre debutul său în „A"

Între evenimentele actualului intersezon fotbalistic de la noi, numirea antrenorului **Valeriu Neagu** la conducerea tehnică a echipei — revelație a trecutului campionat — DINAMO BACĂU, se înscrie ca unul de prim ordin. Și asta nu pentru că cineva ar fi pus la îndoială certele lui calități de tehnician și pedagog — recenta performanță obținută cu **Chimia Suceava,** calificarea în semifinalele „Cupei României" precum și alte succese anterioare o atestă — ci pentru că în cei nouă ani de cînd este antrenor și-a circumscris activitatea numai între două limite mai mult sau mai puțin apropiate de epicentru (a se citi Divizia A) și care se cheamă **Voința București** (1960—66) și **Chimia Suceava** (1966—69). Ne aflăm deci în fața unui caz de statornicie ceea ce este un gir al seriozității. Am considerat de aceea interesant să aflăm impresiile antrenorului **Neagu** a făcut acest „salt", care sînt opiniile sale, stările afective pe care le-a încercat la aflarea „marii vești", etc. etc., motiv pentru care l-am interpelat la nou său „sanitar" de lucru la cîteva zile după ce l-a luat în primire.

Temperament foarte echilibrat, dar cu o oarecare tentă de timiditate, **Valeriu Neagu** a surprins prin ineditul răspunsurilor, în orice caz, aflate (unele dintre ele) la polul opus așteptărilor reporterului.

Solicitat încă din primăvară...

— Desigur, ați fost surprins — plăcut, bineînțeles — de numirea dvs. ca antrenor la o echipă valoroasă din primul eșalon al fotbalului nostru ?

— Vă așteptați la un răspuns, cum este și normal, afirmativ. Ei, bine, nu ; încă din primăvară, bunul meu prieten și fost coleg de echipă, **D. Nicolae—Nicușor,** cunoscînd și apreciind activitatea mea, m-a solicitat să lucrez alături de el la **Dinamo.** Am acceptat bucuros, dar după cum știți, **Nicușor** a trecut între timp la **Dinamo București** și credeam că, în ceea ce mă privește, totul a rămas baltă. Dar, spre satisfacția mea, n-a fost așa ! Corectitudinea și loialitatea lui **Nicușor** au fost prezente și de data aceasta. Nu a plecat de la **Bacău** pînă cînd n-a avut asigurarea că eu voi fi cel care-i voi urma la cîrma echipei pe care el o părăsea.

Satisfacțiile celor 20 de ani de fotbal

— Cum apreciați „titularizarea" dvs. ca antrenor la o echipă din prima divizie ?

— Că este unul dintre cele mai importante evenimente din cei peste 20 ani pe care i-am petrecut pe terenurile de fotbal, aproape că nici n-ar mai trebui s-o spun. L-aș așeza alături de celelalte două mari satisfacții ale carierei mele : victoria cu 5—0 a echipei noastre naționale de juniori asupra Ungariei în 1948 — și al cărui atac format din **Sîrbu, Nicușor, Copil, Bădeanțu** l-am condus — și acordarea titlului de maestru al sportului. De altfel satisfacția mea de astăzi este amplificată și de faptul că vin la conducerea tehnică a echipei în care mi-am desfășurat o bună parte din activitatea de jucător dacă se consideră că actualul **Dinamo Bacău** este urmașul fostului **Dinamo Brașov.**

O misiune dificilă

— Aveți o mostenire grea lăsată de cei care v-a precedat : un loc onorabil în clasament și o reputație a echipei bine stabilită clădită într-un climat de muncă și seriozitate. Vă revine obligația de a le consolida și chiar de a le ridica pe trepte superioare. În plus, prin participarea la „Cupa tîrgurilor europene", trebuie să mai adăugați o floare la bucheul Londra — Atena —Lausanne.

— Sînt perfect conștient de toate aceste trepte de pe scara dificultăților pe care o am de urcat și la care aș mai adăuga vîrsta mea tînără — am doar 39 ani — ca și specificul nou de muncă în prima divizie, deosebit de cel în care am lucrat pînă acum. Sînt însă convins că voi depăși cu brio toate aceste obstacole. Îmi dau siguranța depliniei înfățișări climatul favorabil pe care l-am găsit aici, disciplina jucătorilor și receptivitatea la volumul, conținutul și intensitatea antrenamentelor precum și ajutorul primit din partea federației, materializat imediat prin prezența antrenorului federal **V. Mărdărescu** care mă va asista și ajuta pe tot timpul pregătirilor pînă la începerea campionatului.

Bună colaborare, tocmai cu jucătorii mai virstnici

— Pentru că a veni vorba de gradul de dificultate al sedințelor de pregătire impus noii echipe, ați întîlnit opoziție la vreunul din jucătorii ? Mă gîndesc, așa cum se întîmplă de obicei, la jucătorii mai virstnici de ex. Ghiță, Nedelcu, Nunweiller IV etc.

— Deocamdată nu vreau să depășesc parametrii urmăriți și atinși de **Nicușor** și cu care organismul jucătorilor este mai obișnuit. O deviere cît de mică ar însemna dezgolarea întregului potențial fizic al echipei. Mai tîrziu, dacă voi considera necesar, voi spori sau voi scădea, după caz, gradul de dificultate al instruirii. Țin să remarc în mod special că exigențele mele în ceea ce privește nivelul de pregătire au găsit ceea mai mare înțelegere tocmai la jucătorii mai în vîrstă pe care de altfel mă și bazez cel mai mult în aplicarea principiilor mele de la care nu m-am abătut niciodată : disciplină, seriozitate, punctualitate și mai ales viață sportivă; capitol, acesta din urmă, la care „cîntărește" în echipă mai are încă numeroase debite (oare, prin acest „cîntar" să-l înțelegem pe **M. Rugiubei** ?).

Aci, s-a stîrșit discuția cu VALERIU NEAGU — primul interviu pe care după spusele sale l-a dat — nu înainte de a-și manifesta regretul că echipa nu are perfectat un turneu de 2—3 jocuri la străinătate, turneu care ar fi constituit și o recompensare a jucătorilor dar și un mijloc de pregătire dintre cele mai eficiente. Ceea ce este intrutotul adevărat.

L. TONCU

CE LE VA ADUCE SCHIMBAREA DE DOMICILIU?

Perioada transferărilor s-a terminat luni seara, fîrziu. În cele 21 de zile repartizate „schimbărilor de domiciliu", n-au lipsit cîteva „divorțuri" și „adoptări" de marcă, angajînd nume cunoscute ale fotbalului nostru. Sigur că fiecare început de nouă perioadă de activitate își are proiectele, speranțele, atmosfera ei sufletească.

Dorind să oferim cititorilor noștri, așa de grăbiți să cunoască gîndurile antrenorilor și jucătorilor care încep noul campionat la alte cluburi de cît cele în care au terminat ediția precedentă, am pornit pe la unii dintre aceștia. Iată-i, în „priza" reporterilor noștri pe antrenorii DUMITRU NICOLAE-NICUȘOR — revenit la BUCUREȘTI, la DINAMO, de pe plaiurile băcăuane — și VALERIU NEAGU, care trece pentru prima oară în activitatea lui la cîrma unei formații de divizia A; și iată-i și pe DELEANU, ȘTEFĂNESCU, SORIN AVRAM, PAVLOVICI care vor îmbrăca tricourile unor echipe noi ; iată și prelungitul și încă nu total rezolvatul caz al antrenorului echipei Farul, ca și pe acela al portarului Ion Vasile, prezentate în aceste pagini prin caracteristicile lor cele mai de seamă.

Să pătrundem acum printre cei ce vor încerca emoțiile și sentimentele unor veritabile debuturi în campionatul care va începe peste puține zile...

Uite Cosmoc, nu e Cosmoc ?!...

COSMOC — fostul și... reveniul ofrenor ol **Farului,** alături de **Stoica** (în dreapta) și noul component al lotului constănțean, **Cojocaru**

Ne mai despart numai trei săptămîni pînă la deschiderea oficială a sezonului. Acum toate echipele se află în febra pregătirilor. Odată cu încheierea perioadei de **transferări** loturile de jucători au fost definitivate iar secțiile de resort ale cluburilor au reînnoit contractele foștilor antrenori sau, cum e cazul la cîteva echipe, au apelat la **servicîile** altora.

Doar la **Farul** este lăsată impresia că și în continuare tot cei doi antrenori — **Robert Cosmoc** și **Lucrețiu Florescu** — se vor ocupa de pregătirea echipei — dar acum cu rolurile **inversate** — **Florescu** principal și **Cosmoc** secund. O vizită la clubul constănțean ne-a dat posibilitatea să aflăm că cursa de căutare a unui antrenor „de elită", începută de conducerea secției de fotbal odată cu încheierea ultimului meci din campionatul trecut, este și acum în plină desfășurare. Dar să derulăm filmul evenimentelor care s-au petrecut de atunci și pînă în prezent. Într-o ședință a secției i s-a adus la cunoștință lui **Robert Cosmoc** că a fost luată hotărîrea de a fi desărcinat din funcția de antrenor principal pentru motive ca: tolerarea unor repetate abateri ale jucătorilor, lipsă de personalitate și de interes față de munca educativă etc., dar că nu se renunță la serviciile lui, rămînînd în continuare la dispoziția clubului **Farul.** Ulterior i s-a propus să se ocupe de pregătirea echipei de tineret, propunere pe care Cosmoc a acceptat-o.

În toată această perioadă de vară cînd echipa **Farul** avea deja contractate o serie de partide cu echipe de club străine, sarcina pregătirii a revenit secundului **Lucrețiu Florescu.** Concomitent însă sondajele de căutare ale unui antrenor de „14 carate" se efectuau cu motoarele în plin. La început, privirile conducerii au fost îndreptate către experimentatul **Petre Steinbach.** Încercarea însă a eșuat. Apoi solicitările au fost orientate pe mai multe căi către o suită de antrenori cu renume. Dar și acestea au rămas fără rezultat. Probabil că nesincronizarea dintre variatele preferințe și păreri ale membrilor secției de fotbal sau ale celor din afara ei, ca și diferențele dintre cerere și ofertă, au făcut ca nici un nume dintre cele înscrise pe lista tratativelor **(I. Bălănescu, P. Moldoveanu B. Marian, Șt. Covaci, V. Stănculescu, T. Mihai, V. Mărdărescu)** să nu poată ajunge și pe contractul definitiv încheiat. Dar cum zilele se scurgeau cu repeziciune, tovarășii din secția de fotbal au început să intre în criză de timp. Întrebările se țineau lanț. Ce ne facem ? Ce-ari dorți n-am găsit.. Îl readucem pe **Cosmoc** ? Nici vorbă, au spus unii. Și iată că a fost găsită o soluție salvatoare ! Aceea de a fi numit antrenor principal secundul **L. Florescu.** Între timp însă unele voci din interiorul sau din afara clubului susțineau că **L. Florescu** are o categorie inferioară de calificare și că atare este lipsit de experiență. „Atunci, ne spunea proaspătul dar discretul președinte al clubului, **Eugen Mocanu,** am apelat din nou la experiența lui **Robert Cosmoc,** care între timp se ocupa de echipa de tineret, pentru a-l ajuta în muncă pe **Florescu.** Și astfel am ajuns la vechiul tandem, cu funcții inversate".

Iată cum în decurs de cîteva săptămîni, după multiple încercări de găsire a unui nou antrenor, echipa **Farul** este condusă de același cuplu de antrenori dar cu o singură deosebire : a fost produsă rocada **Florescu—Cosmoc.**

Aceasta nu înseamnă însă că a fost abandonată ideea găsirii unui antrenor corespunzător chiar pe parcurs. Pînă atunci, ca măsură de siguranță și ca nu cîmva echipa să rămînă fără cîrmaci au fost menținuți foștii antrenori. Dacă însă, pe bună dreptate, **Cosmoc** ar fi plecat de la **Constanța,** iar inginerul **Florescu** renunța la meseria de antrenor, ce se întîmpla cu echipa **Farul** tocmai în această perioadă importantă ? Nu putem permite să-i întrebăm pe iovarășii din secția de fotbal a clubului **Farul** de ce, dacă la sfîrșitul campionatului trecut s-a ajuns la concluzia că rezultatele nesatisfăcătoare se datorese numai lipsei de interes și pricepere a antrenorului Cosmoc, s-a apelat pînă la urmă tot la serviciile lui ?

Explicația urmează o singură cale. După ce conducerea secției a luat o măsură prințită în privința lui **Cosmoc,** acum în ceasul al 12-lea se caută a se îndrepta lucrurile, găsindu-se ca o scuză variantă cu **Cosmoc** secund. Și ca o completare care vine să întărească realitatea afirmațiilor noastre este faptul că tov. președinte E. Mocanu, n-a uitat să ne aminteaască : **„Dacă Cosmoc își va îndrepta pe parcurs greșelile va fi din nou numit antrenor principal". De ce acest joc, de ce această neîncredere față de oameni ? De ce trebuie refuțată o muncă de la capăt ? Oare nu tocmai aceste greșeli de tact, aceste ezitări, aceste reveniri asupra unor hotărîri duc la slăbirea colectivului și la scăderea firească a potențialului echipei ?** Credem că da. Să sperăm că această tristă experiență va fi ultima.

GH. N.

Promisiunile lui Sorin Avram

Jucătorii echipelor **Farul** și **Cernomoreț** își făceau încălzirea cînd crainicul stadionului 1 Mai din Constanța anunța : „Astăzi debutează în echipa Farul jucătorul Sorin Avram, fost la Steaua. Are 26 de ani, este profesor de educație fizică, și a fost de 15 ori internațional A". Ropotele de aplauze ale spectatorilor l-au ambiționat pe Sorin Avram și, la sfîrșitul meciului, aceiași spectatori îl aclamau. Lucrase rar pe mai amintim să-l fi văzut. N-am vrut să lăsăm să ne scape prilejul unei convorbiri.

— **De ce ai plecat dela Steaua ?**

— Ultimul meci pe care l-am jucat la **Steaua** a fost împotriva **Rapidului** în noiembrie anul trecut. Nu se pare că de atunci a trecut o vecie. M-am pregătit în continuare cu serioziate, dar antrenorii au preferat o altă formulă de lucru decît aceea de atunci stau pe tuse. Am fost folosit numai de vreo două ori în echipa de tineret. Este dureros ca la 26 de ani să stai în tribună. Într-o asemenea situație am căutat să obțin dezlegarea căci simt mult prea îndrăgostit de fotbal. Am găsit înțelegere în acest sens din partea conducerii clubului **Steaua** și iată-mă la **Farul.**

— **Te-a afectat despărțirea ?**

— Desigur. Cei șase ani pe care i-am trăit la clubul militar nu se pot uita ușor. Mă leagă amintiri frumoase atît față de colegii mei de echipă cît și față de antrenorii și conducătorii care m-au pregătit și îndrumat. Mai mult decît atît, am fost alături de unii dintre jucători, încă de la vîrsta juniorului. În echipa națională de juniori și apoi la echipa **Viitorul.** Mă refer la **Suciu, Voinea, D. Nicolae** și **Dumitru Popescu.** Sigur că despărțirea de ei nu poate fi ușoară. Mă urmează numai D. Popescu cu care sper să împart satisfacțiile la noul club.

— **Cum te-ai acomodat la Farul ?**

— Mă aflu la **Constanța** de vreo zece zile și am putut să-mi dau seama că viitorii mei coechipieri mi-au primit cu multă căldură. Pot declara cu toată sinceritatea că aclimatizarea s-a făcut nesperat de repede. Cele cîteva antrenamente comune ca și debutul în fața exigentului public constănțean în meciul cu **Cernomoreț Odesa** mi-au convins că atacul din care voi face parte poate deveni puternic. Sînt sigur că împreună cu **Sasu, Tufan** și **Kallo** — toți internaționali A — vom da multă bătaie de cap tuturor apărărilor.

— **De ce preferi postul de atacant central ?**

— Cu ani în urmă, încă de pe vremea cînd jucam la **Dinamo Bacău,** aveam „vocație" pentru postul de atacant central. La **Steaua** cerințele de alcătuire a formației m-au transferat pe postul de extremă. Eu am însă convingerea că randamentul maxim la echipa **Farul** îl pot da alături de **Tufan.** Este un jucător tehnic, întreprinzător și inventiv, cu care mă înțeleg și alături de care sper să dau multe goluri. Și, apoi, cu două extreme de valoarea lui **Sasu** și **Kallo** presupun că nu vom duce lipsă de centrări. Speranțele mele sînt legate și de faptul că bunul meu prieten și coechipier, **Țiță Popescu,** care va juca mijlocaș și care îmi cunoaște perfect stilul de joc, mă va servi la timp cu mingi utile. Iată că într-o asemenea conjunctură favorabilă obligațiile mele se dublează dar presupun că le voi satisface.

— **Proiecte ?**

— Sper să-mi regăsesc la **Farul** forma care m-a consacrat. Am să demonstrez scepticilor că nu mi-am spus încă ultimul cuvînt !

Gheorghe NERTEA

Revenire plină de încredere în orașul natal

Cabana Cheia Rișnovului la una din orele cînd de regulă liniștea se instalează atotstăpînitoare, aducînd o dată cu ea palida respirație a brizei de munte, acea plăcută nevoie de relaxare pe care o simți între două reprize de efort maxim. În camerele cu ferestrele larg deschise jucătorii echipei F. C. Argeș așteaptă semnalul de plecare la antrenament. Pătrund în mica colonie pitorească și ajutat de amabilitatea de gazdă a antrenorului secund Leonte Ianovschi, mă îndrept spre unul din obiectivele excursiei mele montane : **Mircea Ștefănescu,** fostul mijlocaș al Politehnicii din Iași, principala achiziție a formației antrenată de Constantin Teașcă.

Dialogul s-a înfiripat fără obișnuita „încălzire". Cunoștința mai veche pentru iubitorii fotbalului nostru, inginerul Ștefănescu și-a făcut remarcat ca unul din jucătorii talentați ai tinerei generații pe care a reprezentat-o cu cinste pe parcursul unei lungi filiere de afirmare, începută cu mulți ani în urmă la lotul de juniori U.E.F.A. și continuată pînă la cel olimpic. Intrînd parcă întrebarea mea test, „Bilă" a trecut direct la destăinuiri.

— **Am părăsit Iașul după șase ani de activitate studențească și fotbalistică, reintorcindu-mă de fapt în orașul și la echipa în cadrul cărora am învățat jocul cu balonul rotund și de unde m-am lansat ca jucător cu perspective de performanță. Am reușit la F. C. Argeș vechi coechipieri din perioada începutului meu fotbalistic competițional ca Barbu, Dobrin sau Radu, m-am reîntîlnit cu antrenorul Teașcă sub bagheta căruia m-am instruit la C.S.M.S. Iași doi ani de zile.**

— **Mărturisesc** — continuă, evident emoționat Ștefănescu — **că am găsit în mijlocul noilor coechipieri o atmosferă de înțelegere, prietenie și mult optimism. Aceasta m-a ajutat să trec peste dificultățile de ordin moral pe care mi le-a creat despărțirea de toți cei ce mă leagă de orașul Iași : jucători și conducători de club colegi și profesori din facultate, simpatizanți, marele public. De aceea, profit de acest prilej să le mulțumesc tuturor celor care m-au ajutat în formarea personalității mele ca sportiv și cetățean și să-i asigur de toată recunoștința mea.**

— Dar cu obligațiile față de noua echipă cum stai ?

— **La F. C. Argeș voi încerca să-mi dau examenul de maturitate fotbalistică. Vreau de asemenea ca prin prezența mea activă să-mi aduc o contribuție efectivă la „reconstrucția" echipei, pe care aș dori să o văd din nou sus, pe treptele înalte ale ierarhiei noastre sportive.**

Ascultînd destăinuirea sinceră a fotbalistului Mircea Ștefănescu mi-am amintit fără să vreau de specialitatea sa profesională, de inginer constructor, și întîlnind privirea aprobatoare a antrenorului Ianovschi am înțeles că angajamentele au toate șansele să fie împlinite.

Mihai IONESCU

PORTARUL ION VASILE SĂ RENUNȚE LA FOTBAL?

Vă amintiți de impresionatului cînd F. Tg. Mureș echipa meci a fost, după încluiș de către gheș, portarul **Ion** nieră incredibilă.

A venit vacanța examenele de admitere la învățămînt superior, ces și această pro printre noii stu economice din Bu cazurile lui Ion serios și viitorul ferul de la clubul zut de regulamen clubul pe care l-a

ultima etapă din returul cam- C. Argeș a făcut K. O. la locală A.S.A. ? „Erou!" acelui cum s-a recunoscut unanim, conducerea tehnică a F.C. Argeș Vasile care a apărat de o mașină și o dată cu ea sesiunea de admiterea la institutele de în- Ion Vasile a trecut cu succes de foc reușind să se numere denți al Academiei de Studii bucureșteni. Dar, de alici încep necazurile, căci, vrînd să-și ia în sau profesional, a cerut transpiteștean, în termenul prevăzut. Spre surprinderea școlii, servit cu atîta devotament se opune noului drum ales de jucător, îl refuză dezlegarea și îl anulează, astfel, dreptul de a-și continua studiile.

Nu cunoaștem motivarea refuzului. Credem însă că Ion Vasile nu trebuie oprit să joace într-o echipă studențească, acolo unde îi obligă noua calitate de student la A.S.E.

De îndată ce Ion Vasile este hotărît să treacă în echipa studențească, dacă i se pun piedici să devină un student sîrguincios, cut să folosească în acest caz carantina de un an de zile pe care va fi obligat s-o facă acest talentat portar ? În nici un caz fotbalului românesc sețos de aportul jucătorilor săi cei mai valoroși. Iată de ce propunem clubului F. C. Argeș să-și revizuiască atitudinea.

REP.

PAVLOVICI ASPIRANT PENTRU MEXIC ?

— **Alo! 75.23...? Casa Cornel Pavlovici?**

— **Da! Cornel Pavlovici la telefon!**

Astfel a debutat discuția noastră telefonică cu fostul atacant central al echipelor naționale de juniori și seniori, **al Steliei, al A.S.A. Tg. Mureș, al F. C. Argeș, al Petrolului...**

— **Credeam că te-ai oprit la Petrolul...**

— Nu mi-o luați în nume de rău că am schimbat din nou echipa, dar am vrut ca, în cele din urmă, să ajung la **București.** Aici am toate rudele, soția, copiii. Orlando are patru ani iar **Carla** un an și jumătate. Voiam să fiu în preajma lor. Pînă acum, cînd mi-erâ lumea mai dragă fuga la gară sau la aeroport. Dv. mă cunoașteți mai de mult. Știți că după ce am fost „vîrsat" de la Steaua la A.S.A. Tg. Mureș, țelul meu a fost să revin în Capitală. Sînt bucureștean get-beget. Anul trecut, cînd am plecat de la **A.S.A.,** am vrut să vin la Rapid, dar nu s-a putut și am luat drumul Pitești**ului.** De acolo am încercat să mă transfer la **Progresul,** dar n-a fost chip să reușesc. Și am ajuns la **Ploiești...**

— **Din apropae în apropae !**

— ...unde am făcut treabă bună, socotesc eu. De altfel, petroliștii nici n-au vrut să-mi dea dezlegare. Le-am explicat și lor situația mea și am reușit : sînt, acum, la **Progresul.**

— **În „B"!**

— **Da, în „B" !**

— **Înseamnă că ai pus în cui aspirațiile tale, cele de care îmi vorbeai odată : din nou golgeter în „A", din nou tricoul național...**

— **Nicidecum ! La 27 de ani sînt bătrîn ca fotbalist ? Nu cred ! Cît despre „B", cred că nu voi juca ași decît un an. Am experiența de la Tg. Mureș, unde în anul următor vei- nirii mele am marcat 27 de goluri și am adus echipa în „A". Cît despre prezența în reprezentativa A, n-am renunțat la idee. Nu l-ar conveni lui nea Angelo să mai aibă un șuter lîngă Dumitrache ? Și, apoi, fiind la Bucureș, chiar în Divizia B. ești mai în ochii selecționerilor decît la Tg. Mureș, Ploiești sau Pitești. Lucescu nu era extrema naționalei și juca la Politehnica ?**

Să-l mai credem încă o dată pe Pavca ?

M. T.